

ماهوره

• امید رهگذر

بی تفاوتی قرار دهد.

در چنین شرایطی، چانه زنی برای اعمال محدودیت‌های قانونی برای استفاده از ماهواره، سرنوشتی مشابه ممنوعیت ویدئو در ابتدای انقلاب خواهد داشت.

سلطه رسانه‌ای غرب و به ویژه آمریکا، امروز توانسته است در پرتو استیلا و القای مولفه‌های خود، سلیقه‌ها و گرایش‌های فرهنگی را به سمت تامین منافع خود هدایت کند.

• چرا انفعال؟! •

مشکل اساسی جامعه ما برای تعدیل و مقابله با تاثیرهای ماهواره، فقدان رقابت سالم در تامین برنامه‌های داخلی است. ایجاد شبکه‌های خصوصی با نظارت اهل فن، می‌تواند بخش عمده‌ای از گرایش به برنامه‌های ماهواره‌ای را کاهش دهد.

پذیرش این فرض که شبکه‌های ماهواره‌ای یکسره درجهت تخریب مبانی اخلاقی و فکری ما تنظیم شده‌اند، به همان اندازه ساده‌نگری است که انفعال کامل در قبال آن‌ها. بخشی از تاثیرهای این پدیده بر شرایط اجتماعی ما محصول ارتباط اجتناب ناپذیر آن و بخش دیگر، محصول اهداف استراتژیک غرب و عناصر خود فروخته است.

انفعال بخشی از نیروهای متدین ما نسبت به اهمیت پدیده‌های ارتباط جمعی از جمله ماهورها و بی تفاوتی نسبت به اتخاذ راهکارهای اساسی، بدون توسل به اهرم‌های قانونی، از جمله ممنوعیت و یا محدودیت، زمینه را برای ادامه روند پلاکلیفی مدیریت کلان اجتماعی در مقابله عقلانی با این پدیده تشدید می‌کند.

همه ما جوان هستیم و جوان باید شاد باشد. ای بابا! بر منکرش لعنت! بعضی‌ها با شعری از حافظ یا سعدی شاد می‌شوند. بقیه این بعضی‌های دیگر هم با چیزهایی دیگر. این وسط یک بعضی‌های دیگر هستند که بلا به دور، بلا به نزدیک، چون می‌خواهند آخر خوشی باشند (البته به نقل از خودشان)، به سراغ وسایلی می‌روند که اگر نروند، برایشان افت کلاس دارد و یک جور عقب ماندگی حساب می‌شود. آن وقت، توی در و همسایه و فک و فامیل سر که نمی‌توانند بلند کنند هیچ، خودشان را در خانه به حبس ابد محکوم می‌کنند! آن‌هم با اعمال شاقه! این جور آدم‌ها، ماهواره را برتلویزیون و برنامه‌های آن ترجیح می‌دهند هیچ، قربان! آنتن ماهواره‌شان هم می‌روند که برکت (!) را به خانه آن‌ها آورده! البته آن‌ها از نظر خودشان برای کارشان، چند دلیل اصلی و دندان شکن دارند به سراغ بقال محله رفتیم؛ کسی که اهالی محل به او end ماهواره می‌گویند و کلی برایش عزت و احترام قائل هستند! آن قدر که روی اسمش حتی قسم هم می‌خورند! او هم با صداقت تمام و کمال، جواب ما را داد و دلایل خود را این‌طور بیان کرد:

۱. خیلی خیلی بسیار مهم و حیاتی است که بفهمیم آن طرف‌ها چه می‌گذرد و چه خبر است!
۲. باید ظرفیت‌مان را بالا ببریم و جنبه دین خیلی چیزها را داشته باشیم!
۳. چون جنبه‌اش را داریم، طبیعی است که تأثیر بد روی ما نمی‌گذارد؛ تازه ما خودمان روی ماهواره تأثیر خوب می‌گذاریم! اصلاً مگر ما بچه هستیم که از رقص‌های ماهواره برای عروسی‌هایمان تقلید کنیم یا ...؟
۴. گفتیم که شما نمی‌فهمید! ما جنبه‌اش را

داریم. بعد هم، آدم داریم تا آدم. از نظر ما، بدآموزی معنایی ندارد و مختص به سنین پیش از دبستان و گروه سنی الف و زیر الف است. ۵. تصویر خودتان است! کیفیت برنامه‌های ماهواره خیلی خوب است؛ هم صدا را داریم، هم تصویر را. تازه، تکراری هم در کار نیست!

ع کار من و امثال من نه تأیید است، نه تعریف. من گناهی ندارم؛ چون فقط تماشاگر هستم. یک نگاه هم که خودتان بهتر می‌دانید حلال است! ۷. باید به روز باشیم و بدانیم چه مدل لباس، کفش، جوراب، شلوار، رقص، یا حرفی تازه به بازار می‌آید می‌دانید که در جریان امور بودن، وظیفه خطیری است!

۸. ما آن قدر سطح بالا هستیم که آرزوها و ایده‌آل‌هایمان را در آن‌جا پیدا می‌کنیم؛ مثل آقای ... خواننده مورد نظر ما که ترانه ... را به سبک ... خوانده و کارهای مهم دیگری هم در برنامه‌های ماهواره‌ای انجام می‌دهد. بالاخره این‌طور که نمی‌شود؛ ما باید برای رسیدن به ایده‌آل‌هایمان تلاش کنیم!

۹. اصلاً داداش من! می‌دانی که ما به دنیا آمده‌ایم تا تفریح کنیم؛ هرکسی هم یک جوری حال خودش را می‌کند؛ ما هم با روش خودمان حال و زندگی می‌کنیم.

۱۰. کی؟ کجاست؟ من کی هستم؟ شما کی هستید؟ اصلاً این‌جا کجاست؟

جمعش کن داداش! مفت و مجانی از فکر من استفاده می‌کنی، آخرش هم دو قورت و نیمات هنوز باقی است. جمعش کن تا نزد ...

• شکرخند